



Internationale Faculteit

voor curientieve filosofie en curientieve psychologie

Een andere wijze van kijken en denken

LevensFilosofie

Vandaag

WAAROM DIT TIJDSCHRIFT?

Hoewel de Internationale Faculteit ooit begonnen is als een filosofische faculteit heeft zij zich langzaam maar zeker ontwikkeld tot een studie- en werkgemeenschap waarin gewerkt en gedacht wordt vanuit de curiëntieve gedachte.

Een tijdschrift waarin we de vragen van "NU" op een actuele wijze benaderd worden. De vragen gaan zowel over *zingeving, maatschappelijke vraagstukken, transitie* en andere problemen. Vragen die het leven RAKEN

Het tijdschrift is NIET gebonden aan bepaalde groepen of groeperingen, maar gaat uit van de ALMENSELIJKHEIDSGEDACHTE.

Een uitgangspunt waar plaats is voor iedereen. Of anders gezegd: een gedachte waar plaats is voor iedereen en die en waar de menselijke maat als "maatgevend" wordt gezien.

De inhoud van het tijdschrift – waar overigens een ieder die denkt een waardevolle bijdrage aan te kunnen leveren – wordt gevoed vanuit het *werkveld zelf, vanuit wetenschappelijke belangstelling en/of een maatschappelijk probleem dat zich aanbiedt*.

Voor suggesties, aanvullingen en ideeën staan we open.



Geachte lezers.

Bij deze alweer het september nummer van 2019.

Geachte lezers en geïnteresseerden. We zijn blij met de zeer vele reacties die we mochten ontvangen. Met een aantal zijn we nog steeds in gesprek. Ook voor mijzelf heeft het geleid tot een aantal eyeopeners. We hopen dat ook deze uitgave zal leiden tot de nodige reacties.



VRAAGSTELLING.

Laatst werd ik uitgedaagd" om op een bepaalde stelling te reageren wat onze gezondheidszorg betreft.

De meningen waren nogal verdeeld hoewel de meesten stelden dat ondanks de tekortkomingen "het nogal meeviel"! Het werd een stevige dialoog. Het verrassende daarbij was dat "iedereen" toch tot een bepaalde overeenstemming van gedachten kwam. Zo kwam ik op het idee een stelling te poneren met daarbij de vraag of iemand daarop zou willen reageren.

Een "zorg ethische" vraagstelling:

Door sterk veranderende maatschappelijke veranderingen die ook in de zorg voelbaar zijn en nu haar feitelijke uitwerking laten zien is het de vraag of de "zorgverlening" wel haar "doel" bereikt.

Er zijn veel "ombuigingen" geweest – vroeger noemden we dit "bezuiniging" mede veroorzaakt door de economische malaise van een aantal jaren geleden. Dat hierdoor "offers" zijn gebracht is evident. Alle bevolkingsgroepen hebben dit ondervonden. We noemen dit met een eufemistisch woord "solidariteit".

In de curientologische gedachte gaat het om volmenselijkheid" d.w.z. dat men uitgaat van een optimaal welbevinden van de MENS, dat betreft niet alleen een

sociaal, economisch en maatschappelijk gegeven, maar bovenal ook een mentaal gegeven. Dat geldt onverkort voor een ieder!

Menselijke maat.

In de zorgverlening wil de curientologie terug naar de menselijke maat.

In de "zorg" wordt de zorgvrager meer en meer een product dan een persoon die gediagnostiseerd wordt, waardoor het "verhaal" achter de klacht moeilijk zichtbaar wordt en al helemaal niet de hapering.

"Zorgethiek" is binnen de curientologie **prudentief omgaan** d.w.z. zorgvuldig omgaan met de ander.

Prudentief-aanwezig-zijn staat dan ook voor nabijheid, aandacht.

Bij psycho-curientief-aanwezig-zijn wordt het dan ook mogelijk om de klacht-hapering theorie vorm te geven.

Zo komen we tot de volgende stelling:

Wordt de kwaliteit van de zorg bepaald door het stellen van een diagnose alleen of ook door het prudentief aanwezig zijn.



De functie van kleur.

Auteur: Marijke van Loon heeft een adviesbureau voor kleuradviezen.



De praktijk.

Zes jaar geleden ontving ik de opdracht om een ontwerp te maken voor de afzonderingsruimten van Parnassia.

**De projectleider schreef daarover: “zeer betrokken en deskundig”
Alsook: “een perfect kleurenplan voor onze afzonderingsruimten gemaakt”.**

De ervaring leert dat kleur een belangrijke factor is in de omgeving en dat kleur invloed heeft op ons gedrag en onze gemoedstoestand.

HET ONTWERP.

Een afzonderingsruimte kun je niet stylen, geen mooie materialen gebruiken en je hebt niets aan trend en mode. Dit is de werking van kleur in haar meest pure vorm. Je kunt het ontwerp niet verkopen in een mooi ingepakt verhaal, of met een prachtige visualisatie. Je hebt immers alleen vier muren, een vloer, een plafond en een bank. Meer is het niet, je kunt je nergens verbergen. Geen in onze ogen rustgevend behang met een bos of iets dergelijks. Sommige zien hier demonen in, dus alles is kaal. De gebruikers van de ruimte, manische of psychotische patiënten hebben eveneens een boodschap aan jou als

ontwerper. Zij reageren intuïtief op de omgeving. Wellicht is het feit dat het ontwerp na zes jaar nog steeds succesvol wordt toegepast om de patiënten sneller tot rust te laten komen, het beste bewijs dat kleur wel degelijk invloed heeft op ons gedrag, gemoedstoestand en welbevinden.

Het ontwerp voor de afzonderingsruimte is ontworpen vanuit de psychologie van de waarneming, toegespitst op de gebruiker en de psychologie van kleur. De psychologie van kleur is gebaseerd op de energie van de golflengtes van kleur. Kleur is een onderdeel van het elektromagnetisch spectrum, net zoals b.v. radiogolven. En net als bij het geluid heeft elke golflengte een eigen energie. Zo piepen hoge tonen in je oren en voel je een zware bas in je buik. De verschillende golflengtes van kleur hebben een soortgelijk effect. Korte golflengtes genereren een andere gemoedstoestand dan lange golflengtes. Kleur, in tegenstelling tot geluid, ervaren we doorgaans onbewust, echter het effect is vergelijkbaar.

Kennis toepassen

We kunnen de kennis van de psychologie van kleur en waarneming inzetten om onze omgevingen te verbeteren. Deze kennis beperkt zich niet tot het kleurgebruik in de psychiatrische omgeving, maar we kunnen het overal toepassen, in scholen, gezondheidszorg, kantoren en noem maar op. Deze omgevingen zullen beter renderen in alle opzichten.

De ervaring

De ervaring met de afzonderingsruimten leert ons, althans mij en mijn opdrachtgever, dat ontwerpen vanuit de psychologie van de waarneming en kleur betere resultaten geeft. De ervaring leert ons ook dat het toepassen van deze wetenschap met betrekking tot onze omgeving nog in de kinderschoenen staat.

Een deskundig kleuradvies zorgt voor goede resultaten en bespaart de belastingbetaler veel geld. Het wordt tijd dat we kleur een serieuze plaats laten innemen in onze omgevingen en ontwerpen. Het lijkt mij evident dat dit in ons aller belang zal zijn

LEREN 'ANDERS ZIEN'.

Dat ons waarnemingsvermogen niet stabiel is blijkt uit het feit dat prof. E.G. Boring een omkeerbare figuur introduceerde dat leidde tot het gegeven dat dezelfde tekening tot twee percepties kon leiden

Ambigüe figuren zijn ook het bewijs dat n i e t het netvliesbeeld bepaalt wat we “zien” , maar de interpretatie in de hogere regionen van de hersenen.

Let hierbij op het woord interpretatie. Dit geldt natuurlijk evenzeer in conflicten. Het conflict dat je hebt met je partner; het conflict dat je hebt op je werk e.d.. Wellicht kan de cliënt/curient leren zien dat het zijn of haar interpretatie is van wat speelt. Hoe echt en hoe waar ook persoonlijk doorleefd.

In de praktijk zou je zeker dit soort figuren kunnen laten zien. [ik](#) zou ook, voordat je een verklaring geeft, vragen wat zie je? En daarna: zie je ook....?

Daarna misschien: kun je je voorstellen dat dat veel meer in je leven speelt? Kun je je voorstellen dat dit ook zou kunnen spelen in het conflict dat je nu hebt..?

Je kunt trouwens iemand net zo goed voor een natuur wandeling uitnodigen. Kijken wat er groeit, hoe het heet. Onkruiden zoeken en uitzoeken hoe ze in de volks(kruiden) geneeskunde gebruikt worden. Hierdoor kunnen we iemand uitnodigen anders te gaan zien. Een andere blik op deze zelfde werkelijkheid te krijgen. Uitleggen dat je meer en anders kunt zien en daaruit leren. Uitleggen dat dit ook geldt in een conflict.

Door anders te leren zien, zien we plotseling andere, nieuwe dingen. In die zin moeten we mensen in de praktijk

uitnodigen meer naar de werkelijkheid van het bestaan te kijken en in hun leven toe te laten.

De dingen, zoals zij die zien, zijn in werkelijkheid ook op een andere manier te zien.

Zo anders te leren zien maakt dat het leven weer meer geleefd kan worden en tot een leefbaar leven gemaakt kan worden.

Arnold Spijker/Greet Snel.



.

UITGAAN VAN DE DRAAGKRACHT VAN DE BODEM.



BIJDRAGE GREET SNEL

Iedere tijd is een “vernieuwende tijd” en dat zal altijd zo blijven. Daarom kunnen we onze voortdurend aanpassingen in de ruimte en de tijd –door allerlei innovatie- niet los zien van *onze tijd*, en tijd van eeuwenlange ontwikkeling – op ieder gebied- en veranderingen die door de tijd door zullen gaan.

Het lijkt wel of Nederland weer opnieuw uitgevonden moet worden.

Milieuproblematiek: hoe op te lossen?

“van-het-gas-af”: wat is de weg daartoe?

Woningtekort: is de “oplossing” het land vol bouwen of zijn er mogelijkheden die maken dat de doorstroming weer op peil komt? Het “wegkijken” van de agrarische stand?.

Woningbouw en landbouw.

In onze laatste twee decennia is er veel veranderd in onze maatschappij. Hier zullen we ons vooral richten op de woningbouw en de landbouw.

Het was in 2012 dat de regering Het centraal landschapsbeleid los liet. Ook de daarna komende regeringen namen het niet op in haar beleid. Het kabinet Rutte had het vooral over “het medialandschap”, het “bankenlandschap: en het “politieke landschap”, alsof de andere “landschappen” van geen waarde waren. Er ontstaat dan vooral een blik op de maatschappij die puur economisch en financieel gericht is.

De *zorgsector en woningbouw* worden “grondig” “onder handen genomen”, hetgeen tot onverwachte gevolgen zal gaan leiden. Is politiek bedrijven niet vooruit kijken op langere termijn dan op kortere termijn waardoor het praktisch onmogelijk wordt om “opkomende fouten” te kunnen aanpassen en daaruit voortkomende problemen zo om te vormen dat zij “herstelbaar-zijn”.

Naast andere opgetreden problemen- o.a. migratie- is met name de woningbouw een probleem geworden. Naast de afdracht van de woningcorporaties voor dekking van het Overheidstekort –wat een sociale woningbouwsysteem **hadden** we toch- kwam er een ander probleem kijken, nl. de doorstroming van woningen die niet verlaten werden door ouderen. Het is niet deze groep uit onze samenleving die de “schuldigen” zijn maar beleidsmakers van de Overheid.

EEN ANDERE WIJZE VAN BENADERING.

Het is duidelijk dat een andere wijze van benadering noodzakelijk is.

De “verdozing” van het landschap, de oprukkende buitenwijken en het verlies van kostbare landbouwgrond – met name door de zonneweiden- vraagt om een herbezinning

In de zin van grondgebruik en “ontstaan” is Nederland een dynamisch land en voortdurend “in beweging”. Dan komt men tot de vraag: *hoe kunnen we ons landschap en onze bodem zo gebruiken dat de draagkracht niet bij voortduring aangetast wordt.*

Er moet veel gebouwd worden, meer dan een miljoen huizen. Met de stop van nu wordt dat helemaal een probleem. Ook veel ouderen willen graag zolang mogelijk zelfstandig blijven wonen ,maar ook heel veel verlangen ook naar de beschutting van het samen-wonen” en zouden o zo graag willen verhuizen. Wettelijke maatregelen maken dat heel lastig. Laten we daarbij vooral weten dat een kwart van onze oudere bevolkingspopulatie 65 jaar en ouder is, meer dan de helft van deze groep zou graag een kleinere aangepaste woning hebben met verzorging op de “achtergrond”. Op deze wijze zou de doorstroming van de woningen een belangrijke impuls krijgen.

Daarom : zou het goed zijn om de “open plekken” en eventuele “kaalslagplekken” in dorpen en steden dat zij opnieuw bebouwd zouden worden met aangepaste woningen voor iedere groep die in die “ingebreide” plaatsen zou komen wonen.

Zo kan het landschap –dus de grond en daarmee de draagkracht van de bodem gereguleerd worden.

Dat geldt ook ten aanzien van de landbouw. Na de TW was het beleid erop gericht om voedsel voor de bevolking te produceren. Industrialisatie van de landbouw was daardoor het gevolg. In deze tijd werden ook de **waterstanden verlaagd. Door deze verlaging ging het VEEN oxideren en kwam veel CO2 vrij. Alleen al hiervoor zou het goed zijn dat de waterstand weer verhoogd zou worden.** Onze landbouw zou weer terug gevoerd dienen te worden naar de diversiteit om onze monocultuur te doen verdwijnen om zo tot hooilanden te

kunnen komen met al het leven wat daardoor ontstaat.

Met andere woorden: *we zouden tot een “nieuwe wederopbouw” dienen te komen. Onze welvaart omzetten in welzijn, behoud van de landbouw. Dat vraagt TIJD, tijd om na te denken en te onderzoeken hoe we het beste de nu ontstane problemen tegemoet kunnen treden Een pas op de plaats geeft tijd en ruim, te om opnieuw te bekijken hoe Nederland – onder regie- opnieuw ingericht zou kunnen worden.*

Het zien naar de Regio is daarbij een fundamenteel gegeven, dat is de schaal waar deze aanpassingen plaats zullen moeten vinden. De cultuur, het eigene dat te behouden zal dan de diversiteit van Nederland bepalen ook qua infrastructuur, gebruik van grond ed.

De draagkracht van de bodem zal Nederland veranderen, maar ook verrassend, divers en onverwachts doen worden.

Dat is de nieuwe opdracht aan Nederland, een opdracht die het leven, wonen en werken in dit land nieuwe kracht en inspiratie zal geven ook om de zelfwerkzaamheid van de natuur een nieuwe impuls te geven om zo Nederland te behouden als een land waar het leven goed is.

***////////////////////////////////////
////////////////////////////////////***